

Verkeersveiligheidssucces maakt politici lui

De politieke partijen zwijgen over een veiliger verkeer.

door Bert J. Woudenberg

16116

Verkeersminister Karla Peijs werd in de Tweede Kamer genoemd tijdens de behandeling van haar begroting voor 2007. Zowel links als rechts loofde haar inzet voor en betrokkenheid bij de succesvolle strijd tegen de verkeersonveiligheid.

En dat is terecht. Immers, vorig jaar was met 817 doden het verkeer net zo veilig als in de jaren vlak na de Tweede Wereldoorlog, terwijl het autobezit sinds die tijd is vervijftigvoudigd naar meer dan zeven miljoen.

In 1950 reden er in ons land nog maar 139.000 auto's rond, maar kwamen er al wel 1.021 mensen bij aanrijdingen om het leven. Intussen is Nederland opgeklimmen tot (op Malta na) het verkeersveiligste land. Daarmee zijn we Noorwegen, Zweden en het Verenigd Koninkrijk voorbijgestreefd.

In de ook naar de Tweede Kamer overgeslagen euforie over alsmaar dalende dodencijfers worden echter de blijvend hoge aantallen van jaarlijks 18.000 ernstige gewonden (50 per dag) en 90.000 mensen (250 per dag) die na een verkeersongeval spoedei-

sende hulp in een ziekenhuis moeten ondergaan, vrijwel vergeten.

Ook hoor je er niemand over dat de helft van alle mensen in een revalidatiecentrum daar verblijft omdat ze een verkeersongeval meemaakten. En wat te denken van de 43 doden en 818 ernstig gewonden in 'veilige' woonerven en 30-km-gebieden, terwijl het aantal doden onder voetgangers en fietsers alleen maar stijgt.

Het is jammer dat het succes van Peijs politici lui heeft gemaakt

Verder is het ook nog zo dat het verkeer in ons land toch nog minder snel veiliger wordt dan in een handvol andere Europese landen en dat de voorlopige dodencijfers over dit jaar vooralsnog een stagnatie in de daling laten zien.

Van lui achterover leunen kan dus geen sprake zijn. Er is immers nog volop werk aan de winkel om te voorkomen dat kinderen en ouderen onderweg blijven verongelukken of (ernstig) gewond raken. Bovendien is bewezen dat het verkeer, ondanks een alsmaar toenemende auto-

Karla Peijs

foto Robert Vos/ANP

mobilititeit, nog altijd veel veiliger is te maken dan het nu al is. Verkeersongevallen zijn geen 'natuurverschijnsel' dat geaccepteerd hoeft te worden en verkeersslachtoffers zijn geen soort 'tol' van onze automobilititeit.

Maar hoe krijgen we verkeer met nog minder doden en gewonden? Daar zwegen de Tweede Kamerleden over tijdens de begrotingsbehandeling van Verkeer en Waterstaat. En wie er de programma's van de politieke partijen voor de verkiezingen op 22 november naslaat wordt ook al niet veel wijzer. Daarin staan per saldo treurig weinig woorden over veilig verkeer.

Kennelijk gaat wel goed zo. Voor het CDA is een verdere daling van het aantal verkeersslachtoffers nog een apart pro-

grammapunt waard, 'want achter elk slachtoffer in het verkeer schuilt een familiedrama'. Waar de christen-democraten precies die uiterste grens willen leggen blijft onduidelijk, maar voor hun partijgenoot en minister Karla Peijs is dat over vijftien jaar bij 580 verkeersdoden, 12.250 ernstig gewonden en 9 miljoen auto's.

Hoewel het CDA voorts vraagt om een hardere aanpak van alcohol en drugs in het verkeer en het bestrijden van agressief verkeersgedrag ('korte lontjes'), wordt er niet bij vermeld hoe dat moet gebeuren.

'Elk kind dat slachtoffer wordt in het verkeer is er één te veel,' schrijft de PvdA. Vorig jaar verongelukten 35 kinderen tot en met 15 jaar dodelijk en raakten er

zo'n 2.300 ernstig gewond. De sociaal-democraten streven daarom naar verkeersveilige schoolroutes en woonbuurten.

Voor de VVD zijn files niet alleen slecht voor het milieu, maar heel verrassend ook voor de verkeersveiligheid. Het probleem voor de liberalen is kennelijk dat stilstaand en langzaam rijdend verkeer de kans op ernstige botsingen door achteropkomend verkeer vergroot, maar daar schrijven ze niet over.

Uiteindelijk zijn het dus maar een paar mooie woorden die in de soms uitvoerige partijprogramma's aan een veiliger verkeer worden gewijd. Vergezichten, ambitie, elan, creativiteit en daadkracht ontbreken daarin om Nederland nog verkeersveiliger te maken en meer slachtoffers te kunnen voorkomen.

Over ambitie gesproken. De Europese praktijk leert dat als de lat hoger wordt gelegd, er meer wordt bereikt. Landen met een forse ambitieuze doelstelling op het gebied van verkeersveiligheid doen het beter dan landen die minder hun nek uitsteken.

Het is jammer dat het verkeersveiligheidssucces van minister Karla Peijs politici en politieke partijen lui hebben gemaakt en zelfs een beetje in slaap lijken te hebben gesust.

De auteur is verkeersspecialist